

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר

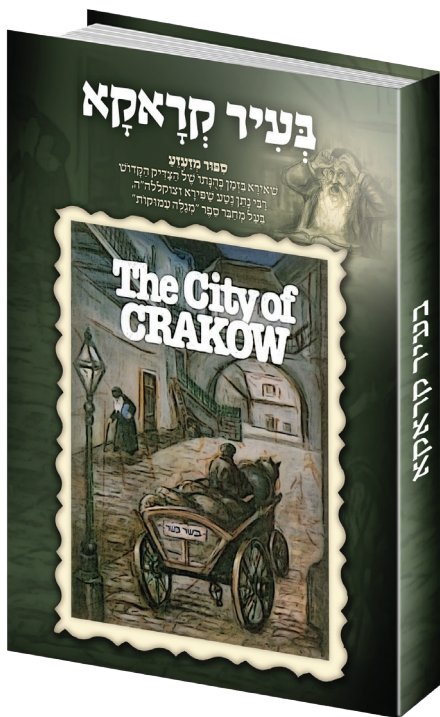
מורה נבוכים לדור הגאולה

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 64

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

לו. שאלה: מה ראייתם לחלק את הזוהר דווקא ל-70 חלקים? תשובה: סיעתא דשמיא מיוחדת היתה שחילקנו את הזוהר הקדוש ל-70 חלקים, וכעין

מזרה נבוכים לדור הגאולה
(חלק ד') גליון מספר 44 חדרש אדר תשע"ב

מוסדות אוהל הרשב"י מירון ת.ד. 612 בני ברק טל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480
AOEL612@gmail.com
מפעל הזוהר העולמי (לספרים בחינם) טל: 0548436784 / 029923264 (מ-י)
0526077914 (בת-ים) / 098323442 (נתניה)

לו. שאלה: לא הבנתי מדוע "מפעל הזוהר העולמי" מתאמץ כ"כ להגיע לאלף סיומים? תשובה: אנו

לא הראשונים שהתחלנו בזה. הבית דין הגדול בירושלים כבר בשנת תרפ"א הרעישו את כל העולם בענין זה, לאסוף ולכנוס את כל היהודים מנער ועד זקן ולקיים אלף סיומי זוה"ק, כדי לבטל מעם ישראל כל הגזירות ולהכניע את כל אויביהם, והם בוודאי ידעו הסודות הגדולים הטמונים בזה. ובס"ד זיכנו מן השמים לטעום מן הסודות האלו, כמו שכתוב בזוה"ק פרשת פקודי (דף רכז): ששלמה המלך היה עוסק בביורור הניצוצי קדושה אשר נמצאים בבחינת אלף ימי חול, והם סוד הגלות שנמשכו אלף שנים, ואמר עוד שם, כמה דאית אלף יומין דקדושה הכי נמי אלף יומין דסט"א, ולבררם יתכן אפילו בשנה אחת לברר כל בחינת אלף יומין האלו (רמ"ק, מקדש מלך, מפרשים), עיי"ש, ואין לנו כוח בירור ניצוצי הקדושה כמו כוח לימוד הזוה"ק, ומובא בשם האריז"ל, שגם הרשב"י ורבי אלעזר בנו היו בכלל עשרה הרוגי מלוכה, והראיה לכך,

השאלה בזוה"ק פרשת שמות (ה:): מה ענין בשבעים נפש שירדו ישראל מצרימה? ומבאר שם, שהוא כנגד 70 אומות, ולכן נצרך 70 נפש בני יעקב בקדושה, כדי לבטל את כוחם. נמצינו למדים שהתאחדות עם ישראל בלימוד 70 איש לכל סיום, הוא ענין גדול לבטל את כל הצרים והקמים עלינו, וכך נאמר בזוה"ק (בשלח נח; עיי"ע טעמי המנהגים בענין 70 פרי החג), בסוף הגלות, כל שבעים ראשי האומות שהיו, הם בעצמם יחזרו בגלגול, ויתקבצו להילחם על ירושלים, ולזה צריך התאחדות 70 איש לומדי זוה"ק אלף פעמים לכל הפחות, שמלבד השתתפות הרבים בלימוד הקדוש שזה ענין נשגב מצד עצמו יש בזה גם סוד של "האלף לך שלמה", וכך נזכה לבטל 70 אומות העולם להכריתם ולבערם מן העולם, וכן לשמירת מיוחדת של אלף המגן, אכ"ר. (וכבר נתבאר בספרינו "זכותא דבר יוחאי" גדול ענינו ושכרו של הלומד זוהר - עין לא ראתה).

שברח מפני הקיסר שרצה להורגו, והלכו הוא ורבי אלעזר בנו למערה, והיו צריכים הרשב"י ובנו לערוך התיקון למסור נפשם להריגה כמו רבי עקיבא רבו של רשב"י, ולהעביר הסיגים והקמשונים והחרולים מן השדה. ואמר הרשב"י, אני יכול למצוא דרך משובחת וטובה לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפות ולהורדת השפע מהעולמות העליונים לעולמות התחתונים, משהו יותר חזק מאשר מסירות נפש גופנית להריגה על קידוש השם [כמו רבו רבי עקיבא], וזאת על ידי מסירות נפש בתכלית הגדולה ביותר לתורה הקדושה, שאטרח מאוד מאוד ואשקיע עמל רב ביגיעה עצומה בלימוד התורה עם פרישות מהבלי ותענוגי עוה"ז, וכך אגלה סודות התורה, אפרש לכולם תכלית הבריאה כולה, ואכנס בגנזי המלך העליון כבן שנכנס בגנזי אביו לגלות אורות עליונים, ועל ידי האור העצום הזה אברייח החושך הגדול מן העולם, ואבטל כל הקליפות והדינים מן הקדושה. ועל ידי מסירות נפשו לסודות התורה, וכן על ידי גילוי סודות התורה זכה להכניע הקליפות ולבטל גזירות קשות ולהשפיע לעולם חיים ושלום, לכל ישראל האיר בסוד התורה הבהיר וכל הכוח הגדול הזה ודאי

נצרך ביותר לדורינו הדור האחרון, דור ביאת המשיח (מהרצ"א מדינוב). וכתוב בזוהר שהרשב"י הוא נקרא שבת, ושבת כידוע היא בבחינת עלמא דאתי, וכתב הבן איש חי, ששבת הוא בבחינת אלף פעמים מיום חול. וכן מובא באור החיים (בראשית פרק א פסוק א יב): עוד ירצה באומרו "בראשית" על דרך אומרם ז"ל (זוהר חדש בראשית ב ד) כי אלף עולמות נעלמים ברא ה', וקורין אותם חז"ל, עלמין דכיסופין (אדרא זוטא האזינו רפח), והם הרמוזים בפסוק "האלף לך שלמה" (שה"ש ח יב) ומעתה התחיל הכתוב בבי"ת כי האל"ף כבר קנתה מקומה שבה ברא אלף עולמות כשמה של אל"ף, עכ"ל. וכדי לזכות לתיקון העולם של ביאת המשיח אנו צריכים לגלות עולמות אלו על ידי לימוד אלף סיומי זוהר. ובאבן עזרא (שיר השירים פרק ח פסוק יא): האלף לך שלמה - יאמר למשיח... על כן צריכים אנו להתאמץ להגיע לאלף סיומי זוהר ואז נזכה לביאת המשיח, ולגאולה השלימה באהבה וברחמים בלי שום חבלים ונסיונות, ויתגלה מלכותו יתברך בכל העולם כולו, ויתקיים בנו הפסוק "ואין עמו אל נכר", יראו עינינו וישמח לבינו ותגל נפשנו בב"א.

פְּצִצַת אָטוֹם רוֹהֲנִי

אור הזוהר גליון מספר 44 חֲדָשׁ אֲדָר תשע"ב

לימוד זוהר הקדוש להצלת עם ישראל - התאחדות הצדיקים לומדי זוהר הקדוש

החטא (עיין בספרי מצות התוכחה באריכות), ומעלה את העולם כולו לכף זכות. קוראים יקרים אנא חוסו על הציבור עם ישראל, בואו ונעשה קצת חשבון הנפש: כמה סבל ומכאוב ידע עם ה', כמה אסונות אימים קרו רק בתקופה האחרונה, רח"ל נקטעו באבם פתיל חייהם של תינוקות של בית רבן טהורים, אנשים צעירים, צדיקים וגדולי תורה ויראה נסתלקו בנסבות טראגיות שאין דעת אנוש סובלתם, "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ה', נשא לבבנו אל כפים אל איל בשמים" (איכה פ'ק ג מ-מא), נבוא ונשוב בתשובה שלמה לאבינו שבשמים המתחנן אלינו ומבקש שובו בנים שובבים, שובו אלי ואשובה אליכם, נקבל עלינו קבלת המצות לשפר מעשינו, לא נסמך יותר על רבני הערב רב (ראה זוהר בראשית דף כ"ה, שמטעים אותנו כל השנים, ומפריעים לנו ללמד זוהר הקדוש, אל תראי תולעת יעקב, הקול קול יעקב - אין פחם של ישראל אלא אפיהם!!!). בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה! צה"ל מתכוננים להחזיר "מכה שניה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שפבר השלימו עם העבדה שתהיה זו אירן שתתן ח"ו את "המכה הראשונה"

מורי ורבותי! כבוד הרבנים הגאונים שליט"א, רבני הקהילות וראשי הכוללים ומלמדים די בכל אתר ואתר, עם כל בני ישראל, "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע" (מלאכי ג טו) ובמדרש תהלים (מזמור ל'), זה שאמר הכתוב (שם, טו) "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו". רבי חייא בשם רבי אבא אמר, בשעה שתלמידי חכמים יושבין ונכבשים אלו לאלו... הקב"ה מצית לדבריהם, שנאמר (מלאכי ג, טו) "ויקשב ה' וישמע". ובילקוט שמעוני (בראשית לז), לשעבר היה אדם עושה מצוה והנביאים כותבין אותה, ועכשיו שאין נביאים מי כותב אותה אליהו ומשיח והקב"ה חותם הדא הוא דכתיב "אז נדברו יראי ה'". "כולנו בני איש אֶחָד נַחֲנוּ", נעשה ביחד רצון אבינו שבשמים, ויהיה זה לזכות ולרפואת רבן של ישראל מרן הגאון רבי יוסף שלום בן חיה מושא שליט"א.

הנה ידוע כי יש על כל אחד מישראל מצות עשה מהתורה להוכיח בעמיתו כשנכשלין באיזה איסור כמו שנאמר "הוכח תוכיח", ועל ידי זה שמוכיחו הוא מציל את עצמו שלא יתפס באותו

- פִּצְצָה גִּרְעִינִית לְיִשְׂרָאֵל [ח'ו], (וְהִצָּבֵא
מִשְׁעָר שְׁזָה עֲלֹל לְגָבוֹת כְּמַלְיוֹן נֶפֶשׁ רַחֲמָנָא
לְיִצְלוֹ). הַמְדִינָה כְּכֹר הַשְּׁלִימָה עִם הַמַּצָּב
ר"ח"ל.

אֲנַחְנוּ לֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ לֹא
מִשְׁלִימִים עִם הַמַּצָּב הַזֶּה! - וְנִהְפֹךְ הוּא!
אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הֵמָּה בְּשׂוֹנְאֵיהֶם!
אֲנַחְנוּ נִתֵּן אֶת "הַמַּפְכָּה הָרָאשׁוֹנָה!" בּוֹאוּ
נִתְאָחַד וְנִקְנִים אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים פָּרָק לָג
ה) "וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֶסֶף רֵאשִׁי
עִם יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל". וְכָךְ נִמְנָע
אֶת הָאָסוֹן וְנִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים. וַיִּקְרַם בְּנוֹ בְּרַפְת מִשָּׁה רַבְּנוּ
(שָׁם ז) "וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע ה' קוֹל
יְהוּדָה וְאֵל עַמּוֹ תְּבִיאֵנוּ יְדִיו רַב לוֹ וְעִזָּר
מִצָּרָיו תִּהְיֶה". כָּל יִשְׂרָאֵל חֲבָרִים, כְּלָנוּ
יּוֹדְעִים כִּי צַד מִנְצָחִים!!! - שְׁלֹא תִגִּידוּ
לֹא יִדְעֵנוּ! שְׁלֹא תִאֲמָרוּ לֹא יִכְלָנוּ! בִּידְנוּ
הַדְּבָר, וְחֹב קְדוּשׁ הוּא לָנוּ! מִי לֵה' אֵלֵי!
עוֹרוּ יְשׁוּנִים מִתְרַדְמַתְכֶם! עִם יִשְׂרָאֵל
זְקוּק לְהִנְצֵל מִהַמְּבּוֹל הַנּוֹרָא! עַל כֵּן
מְטַלְת עֲלֵינוּ הַחֹבָה לְהַזְדַּרֵּז בְּלִמּוּד
הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל זְקוּק
לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וּכְשֶׁנִּדְבַק בְּסִפְר
הַזֹּהַר נִמְתִּיק כָּל חֲבָלֵי מִשִׁיחַ. - בּוֹאוּ
וּרְאוּ מַה עָבַר עֲלֵינוּ בְּכַמָּה מִלְחָמוֹת
שְׁהִיוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשָׁה בְּזִמְנ
מוֹעֵט, כְּמָה טִילִים שְׁלַחוּ עַל עַם
יִשְׂרָאֵל, אֵיזָה נְסִים הָיוּ, וּב"ה מוֹדִים
אֲנַחְנוּ עַל הַנְּסִים הַגְּדוּלִים שְׁהִיוּ לָנוּ
בְּזִכְרוֹת הַרְשָׁב"י וְהַזֹּהַר הַקְדוּשׁ, כֵּן

יִעֲזֹר ה' הַלְּאָה, וּבְזִכְרוֹתְכֶם לֹמְדֵי
הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ יִתְקַיְמוּ דְבָרֵי הַזֹּהַר
הַקְדוּשׁ "בְּסִפְרָא דָא יִפְקוּן מְגֻלוֹתָא",
וְכַעַת נִבְיִן וְנִדְעַ שְׁאֵם נְסִים כְּלָנוּ אֶת
הַ"זֹּהַר הַקְדוּשׁ" אֶלְף פְּעָמִים מִיַּדִּי
חִדָּשׁ בְּחִדְשׁוֹ וְנִלְמַד וְנִהְגָה בּוֹ דְבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ 3 עֲמוּדִים לְיוֹם בְּהַשְׁתַּתְּפוֹת
שְׁבָעִים אִישׁ לְכָל סִיּוֹם, הַמְקַיְמִים אֶת
דְּבַר ה': "וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה אֲסַפֶּה לִּי
שְׁבָעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעַתְּ כִּי
הֵם זְקֵנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו, וְלִקְחָת אֹתָם אֵל
אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ, וַיְרִדְתִּי
וְדַבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם וְאֶצְלַתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר
עָלֶיךָ וְשַׁמְתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אֹתָךְ בְּמִשְׁאֵ
הָעָם וְלֹא תִשָּׂא אֹתָךְ לְבַדָּךְ" (בְּמִדְבָר פָּרָק
יא טז-יז), כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ לֹא יִכּוֹל לְשֹׂאת
אֶת מִשְׁאֵ הַשְּׂכִינָה לְבִדּוֹ, וְרוּצָה שְׁיִהְיֶה
עִזָּר כְּנִגְדוֹ לְגֹאוֹל אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה
בְּלִמְדוֹנוּ אֶת הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב
בְּזֹהַר הַקְדוּשׁ (בְּרֵאשִׁית דף כ"ח). וּבְכַף
נִזְכָּה לְאֶלְפֵי רַבּוֹת סִיּוּמֵי זֹהַר: "אֲז
יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לֵה' וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לֵה' כִּי גָאָה
גָּאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם. עֲזִי וְזִמְרַת
יְהוָה לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלֵי וְאֲנִי הוּא אֱלֹהֵי
אָבִי וְאַרְמְמָנָהּ. ה' אִישׁ מִלְחָמָה ה'
שְׁמוֹ" (שְׁמוֹת פָּרָק טו א-ג), וּבְקָרוֹב מִמֶּשׁ
נִזְכָּה לְהַבְּטַחַת הַרְשָׁב"י "וּבְגִין דְּעֵתִידִין
יִשְׂרָאֵל לְמַטְעָם מֵאֵלְנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ
הָאִי סִפְר הַזֹּהַר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא
בְּרַחֲמֵי".

גדולה שִׁנְחַתְמָהּ עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל,
שֶׁחֶלֶק גָּדוֹל מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל יִמְחָקוּ מִן
הָעוֹלָם רַח"ל, וְאָמַר אֶת דְּבָרֵי הַרְמָח"ל
הַקְּדוֹשׁ, שֶׁרַק לַמּוֹד הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ כָּוֹל
לְהַצִּיל אוֹתָנוּ מִן הַגְּזֵרוֹת הַרְעוּת רַח"ל.
וְעַל כֵּן הָעֵצָה הַיָּא, שֶׁכָּל רַב וְרֹאשׁ
יְשִׁיבָה יִדְרֹשׁ וְיֹאמֶר, שֶׁכָּל יְהוּדֵי צָרִיף
לְלַמַּד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ. וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ!
אַחַר כֵּן פָּרְצָה הַמְּלַחְמָה הָעוֹלָמִית
הַגְּדוֹלָה וְנִהְרְגוּ 6-7 מִלְּיוֹן יְהוּדִים.
[לְתַקְּפ"ץ-ל"א תְּקוּם פְּעֻמִּים צָרִיף].
כַּעַת אָנוּ שׁוֹאֲלִים אֶת אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה
שֶׁמִּקְשָׁה הַגְּמָרָא בְּמַסְכַּת שְׁבֵת (נ"ה) מִי
הָרַג אוֹתָם? וְיִדְוַע מֵאֲמַר חז"ל (שְׁבֵת
נ"ה). אָמְרָה מִדַּת הַדִּין לְפָנֵי הַקַּב"ה,
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מַה נִּשְׁתַּנּוּ אֵלּוּ מֵאֵלּוּ.
אָמַר לָהּ הַלְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים וְהַלְלוּ
רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אָמְרָה לְפָנֵינוּ רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם הִיָּה בִּידָם לְמַחֹת וְלֹא מַחוּ, וְאִין
כָּאן מְקוּם לְהַאֲרִיף. וְלִפְנֵי דְבָרֵי חז"ל
אֵלּוּ, הַרְבָּנִים וְהַרְאֲשֵׁי יְשִׁיבוֹת אֲשֶׁר
לֹא שָׁמְעוּ לְדְבָרֵי הַרְמָח"ל לְקַיֵּים אֶת
דְּבָרֵי הַרְשָׁב"י ע"ה, הֵם אֲשֶׁמִּים עַל
הַרְיֵגַת הַשְּׂשׂוּה מְלִיוֹן יְהוּדִים שֶׁנִּהְרְגוּ עַל
קְדוּשַׁת הַשֵּׁם!!! שְׁהִיָּה בִּידָם לומר לְצַבּוֹר
לְלַמַּד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ [רְאָה שְׁל"ה, עֲשָׂרָה
מֵאֲמָרוֹת, מֵאֲמַר רֵאשׁוֹן, חֶסֶד לְאַבְרָהָם
(מַעֲיָן רֵאשׁוֹן נֶהָר כ"ד), הַקְּדָמַת הַרְבַּ חַיִּים
וְיִטָּאֵל לְעֵץ חַיִּים], וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ,
זֶה הָאֲמָת לְאֲמָתוֹ, וְעַלֵּיהֶם אָמַר
הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ: וְיִלְעָלְמָא דְאֵנּוֹן אֲטִימִין

כָּל יְהוּדֵי שִׁילְמַד וְיִקְרָא אֶת הַזֶּהָר
מוֹסִיף עוֹד כּוֹחַ וְעֵצָמָה בְּפִעֻלָּה
הַחֲשׂוּבָה הַזֶּה לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל,
וּבְיָדָי שֶׁלְמוֹד הַזֶּהָר הוּא תִקְוֹן הַשְּׂכִינָה
לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מֵהַגְּלוּת, וּכְפֹשׁוּט פִּי כָּל
סִיּוּם הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ הוּא קְרוֹב הַגְּאוּלָּה.
לְכֹן צָרִיף לְרֹאוֹת שִׁתְּרָבוּ סִיּוּמֵי זֹהָר
לְאַלְפִים וּרְבָבוֹת עַד אִין מְסַפֵּר, וְאִין
סָפֵק פִּי עַל יְדֵי זֶה שֶׁמִּחְלָקִים כָּל
כֵּן הַרְבֵּה סִפְרֵי הַזֶּהָר בְּחֻנָּם מִמֶּשׁ,
וְדוֹאגִים שְׂזָה גִיעַ לְכָל יְשׁוּב נְדָח, עַל
יְדֵי זֶה יִתְנַסְּפוּ סִיּוּמִים הַרְבֵּה לְזֹהָר
הַקְּדוֹשׁ, וְזֶה יִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה. וְלִמּוֹתֵר
לְהַאֲרִיף דְּבַר הַסְּפָנָה הַרּוֹבֵץ עַל אֲרֻצְנוּ
הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁמִּכָּל צַד יֵשׁ אוֹיְבִים שְׂרוֹצִים
לְהַשְׂמִידוֹ ח"ו. כָּל גְּדוּלֵי הַרְבָּנִים,
צְדִיקֵי וְגִמְאוּרֵי הַדּוֹר קָמִים וּמִתְאַחֲדִים
יְחִדְיוּ, לְהַצִּיל אֶת עִם יִשְׂרָאֵל מִגְּזֵרוֹת
קְשׁוֹת שֶׁל פְּצֻצַת אָטוֹם, וְהֵם יוֹצֵאִים
בְּקִרְיָאָה קְדוּשָׁה וְנִרְגָּשֶׁת, לְהַעִיר אֶת
עִם יִשְׂרָאֵל מִתְרַדְמָתוֹ, וּלְבַקֵּשׁ מִכָּל
יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי לְקַרְא אֶת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ,
וּבְכֵן אָנוּ מְקַיְמִים אֶת עֲצַת הַרְאֲשׁוּנִים
הַקְּדוֹשִׁים, וּבְפִרְט שֶׁל הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי
שֶׁל דּוֹרְנוּ בְּעַל הַסְּלָם, שְׁהֵלֵךְ וְזַעַק בְּפָנֵי
רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת בְּאִירוּפָּה, עַל הַסְּדֵרַת
לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, עַל מְנַת לְבַטֵּל אֶת
גְּזֵרַת הַשְּׂוֹאָה.

כִּידוּעַ שֶׁבְּעַל הַסְּלָם זצ"ל עֲשָׂרִים
שְׁנָה לְפָנֵי מְלַחְמַת הָעוֹלָם, הֵלֵךְ לְרַבָּנִים
וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְאָמַר לָהֶם שְׁיֵשׁ גְּזָרָה

לְפָא וּסְתִימִין עֵינֵין דְּלָא מְסַתְפְּלִין בְּרִזֵי
דְּאֹרִיָּתָא. (זְהַר ח"א כ"ח.), וְסוּד הַדְּבַר קוּל
אוּמַר... בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן "וַיִּזְכֹּר כִּי בְּשׁוּר
הַמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב" (תהילים עח
לט) לְעוֹלָם וְזוֹהוּ רֹחוֹ שֶׁל מִשִּׁיחַ, אוּי
לְהֵם לְמִי שְׁגוּרִים שֶׁהִתְעוֹרְרוּת הַגְּאוּלָּה
תִּלְךְ וְתִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, וְלֹא תִשׁוּב
עַד שִׁיתַּעֲסֻקוּ בִּסְתֵרֵי תוֹרָה, כִּי אֵלּוּ
שְׂאִינָם עוֹסְקִים בִּסְתֵרֵי תוֹרָה עוֹשִׂים
אֵת הַתּוֹרָה יִבְשֶׁה, וְלֹא רוֹצִים לְלַמּוֹד אֵת
הַזֶּה"ק שֶׁהוּא נִשְׁמַת וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה,
[כִּי יַעֲשֶׂה הָאָדָם בְּשַׁעֲהָ אַחַת בְּלִימּוּד
הַזֶּה"ק מֵהַ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּשֵׁנָה אַחַת
בְּלִימּוּד פֶּשֶׁט הַתּוֹרָה, כ"מ, וְעִי"ע ס'
עֵרְכָה שֶׁל שַׁעֲהָ, וְס' כַּח הַזֶּה"ק ח"ב]
וְגוֹרָמִים שֶׁתִּסְתַּלַּק מֵהַשְׂכִּינָה הָאֲרוּת
מִקּוּר הַחֲכָמָה הָעֵלְיוֹנָה שֶׁהִיא סוּד י'
שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְנִשְׁאָר אוֹת ב' שֶׁל
בְּרֵאשִׁית שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה, יִבְשֶׁה, אוּי
לְהֵם שְׁגוּרָמִים עֲנִיּוֹת וְחָרֵב וּבִיזָה וְהָרַג
וְאִבְדוֹן בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוֹת הָאֲרוּת
הַחֲכָמָה מִן הַשְׂכִּינָה (תַּקְוִי זְהַר תַּקְוִי ל'
דף ע"ג: ע"ג: בְּבִיאוֹר לְשַׁע"ק). אִמַּר רַבִּי שִׁמְעוֹן
בְּרֵאשִׁי"ת תַּמָּן אֵת"ר יב"ש... בְּאוֹתוֹ
הַזְּמַן שֶׁהִיסוּד יִבְשׁ וְהַמַּלְכוּת יִבְשֶׁה
צוּעִקִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה בְּאִמְרֵת
הַיְחוּד "שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל" וּמִתְפַּלְלִים וְאִין
קוּל שֶׁל קְרִיאַת שִׁמְעֵי שֶׁלֵּהֵם נִשְׁמַע,
וְאִין מִי שִׁיעֲנָה וְיִמְלֵא אֵת בְּקִשְׁתָּם
בְּתַפִּילָה (הַגְּר"א וְכ"מ), וְכִמּוֹ כֵּן מִי שְׁגוּרִים
שֶׁתִּסְתַּלַּק הַקְּבֵלָה וְהַחֲכָמָה הַפְּנִימִית

מִן הַתּוֹרָה שְׁבַע"פ וְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְהוּא
גַּם גּוֹרֵם לְאַחֲרִים שֶׁלֹּא יִתְעַסְקוּ בַּחֲכֻמַּת
הַקְּבֵלָה... [וְהוּא כְּאִילוֹ פֶּגַם בְּפֶגַם
הַבְּרִית], טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא
הִיָּה לוֹמֵד תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַע"פ,
כִּי אִם הִיָּה עִם הָאָרֶץ לֹא הִיָּה פּוֹגֵם כֹּל
כֵּךְ, וְנִחְשָׁב לוֹ כְּאִילוֹ הַחֲזִיר אֵת הָעוֹלָם
לְתוֹהוּ וּבוֹהוּ, וְגוֹרֵם עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם וְאוּרֶךְ
הַגְּלוּת, (תַּקְוִי זְהַר תַּקְוִי מ"ג דף פ"ב, בְּבִיאוֹר
לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ). [וְעִיין בְּסַפֵּר זוֹהַר הַתּוֹשֻׁבָּה
(תְּשׁוּבָה לז, הוֹבֵא בְעִיתוֹן בְּשַׁבּוּעַ שַׁעֲבָר)], אִשְׁר
הַרְשָׁבִי וּבִנּוּ זִי"ע עֲשׂוּ תִיקוֹן גְּדוֹל יוֹתֵר
מִמִּיתָה עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם שֶׁל רַבּוֹ רַבִּי
עִקְיָבָא ע"ה, עַל יְדֵי גִילּוֹי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
וְלִימּוּדוֹ, וּבַכֵּךְ יִצְלִים מִמִּיתָה כִּי פְעוּלָתוֹ
עוֹשֶׂה תִיקוּנִים עֵלְיוֹנִים יוֹתֵר מֵהַרְיָגָה עַל
קִידוּשׁ הַשֵּׁם, (מַהֲרַצ"א מְדִינּוּב בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל),
וּבּוּדָאֵי אֵילוֹ הִיוּ עוֹסְקִים בְּזוֹהַר"ק לֹא
הִיוּ צְרִיכִים לְתִיקוֹן הַנּוֹרָא שֶׁל הַשׁוֹאֵה
הָאִיוּמָה רַח"ל. בּוֹאוּ וְנִלְמַד לְקַח
מֵהַסְּפּוּר, שְׁיִוְשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלוּ
מֵהִיטְלָעַר יַמַּח שְׁמוֹ, וּמִזֶּה לְלַמּוֹד אֵיךְ
יְכוֹלִים לְהַנְצִיל בְּזַמְנָנוּ מִפְּצַצַת אִטּוּם!!!
וְאִם נְסִיִּים כְּלָנוּ וְנִלְמַד בְּחִבּוּרָת
70 אֵישׁ אֵת הַ"זְהַר הַמְּחַלֵּק" דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ, אָז בְּקָרוֹב מִמֶּשׁ יִשִּׁיר מִשֶּׁה
וְיִשְׂרָאֵל וְנִזְכָּה לְהַבְּטַחַת הַרְשָׁבִי
הָאֲמוּרָה לְעֵיל "וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל
לְמִטְעָם מְאִילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ הָאֵי סַפֵּר
הַזֶּה"ר יִפְקוּן בִּיָּה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי",
אִמָּן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

מספר "גמטריאות הזוהר"

הגימטריא של "ומרדכי ידע" = 364 בגימטריא של הצדיק הקדוש רבנו "יהודה אשלג" זצוקללה"ה, "ידע 20 שנה לפני מלחמת העולם השניה מה שהולך להיות, והזהיר את האדמורי"ם והרבנים שילמדו זוהר הקדוש להציל את עם ישראל מהגזירה הנוראה".

ובגימטריא "אדון הרחמים", שהקב"ה ריחם על עם ישראל, ושלח להם שליח צדיק קדוש ונורא, שיעורר את עם ישראל ללמוד זוהר הקדוש, ועל ידי זה ינצלו מהגזירה הנוראה החתומה על עם ישראל, והרבנים לא שמעו בקולו, וכך קרה מה שקרה בשואה רח"ל.

יהודים יקרים, התעוררו מהתרדמה ואל תקשיבו לרבני הערב רב ראשי ישיבות ומלמדי הערב רב שלא נותנים לתלמידם ללמוד זוהר הקדוש, ותקשיבו לקול האדמו"ר מהאלמין שמעורר את עם ישראל ללמוד זוהר הקדוש בכל העולם כולו ולהציל את עם ישראל, כמו שכתוב במגילת אסתר (פרק ח' ה') "וּתְאָמַר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מִצְּאֵתִי חַן לִפְנֵי וְכִשֶׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהָשִׁיב אֶת [ר"ת הרב שלום יהודה בן אסתר] הַסְּפָרִים מֵחֶשְׁבֵת הַמֶּן בֶּן הַמִּדְתָּא הָאֲגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאֵבֶד אֶת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ".

ועכשיו יש לנו המן מפרס שהוא גלגול של המן הרשע ממגילת אסתר שרוצה לעשות בדיוק מה שהוא רצה אז, ועל ידי לימוד הזוהר הקדוש נשיב להמן כגמולו, ובחודש הזה (אסתר פרק ט' א') "וּבַשָּׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ אֶדְרָב בְּשָׁלוֹשָׁה עֶשֶׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דָּבָר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֲיָבִי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם וְנִהְפְּאוּ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלֹטוּ הַיְהוּדִים הֵמָּה בְּשָׁנָאֵיהֶם".